

„2000 JAAR MENSELIJKE ONTWIKKELING”

door: MARJA-RADJANY.

DE „GODDELIJKE TERMINOLOGIE”.

DE MENS ALS GODS BEELD.

XXXII.

Door de „Wateren”... lezer... begon de mens aan zijn ontwikkeling, door die bron van leven kregen wij en al het leven onze zelfstandigheid in handen en begonnen wij aan landelijke evolutie. Hierdoor leert de mens zichzelf als het „Godsbeeld” kennen, nietwaar: „God schiep de mens naar Zijn beeld!” Eerst door het Universum splitste de „Albron” zich door miljarden deeltjes, vonken op Makrokosmische afstemming, daarna begonnen de planeten, door Zon en Maan aan baring en schepping. Door dit proces kreeg de mens zijn embryonaal leven te beleven en zien wij die evolutie. Dat is allemaal te volgen!

Uit het Goddelijke Proto-Plasma... bezit de mens „ziel”... doch door zijn evolutie in de wateren kreeg de mens de Goddelijke „Geest” te beleven, dat alléén mogelijk is door vaderen moederschap, de wedergeboorte, de uitdijding voor al het leven. Het Goddelijke beeld voor de mens is dus ruimte, „ziel, geest, gevoel, vaderen moederschap”, de zelfstandigheid voor de mens als een persoonlijkheid, waardoor wij als mens de scheppingen overwinnen.

Eerst hebben wij dus de „Wateren” overwonnen met ons al het leven. Hoe dat leven geboren is, kunnen wij verklaren, doch later. Het is hierdoor dat wij „Darwin” voor de Goddelijke wetten plaatsen, verklaren, waarom de „aap” menselijke allures bezit en de dierenwereld, waarvan wij dan bestaande en naschepping volgen. Dat wordt het beeld voor de mens, als een Godheid! Dit universum zullen wij overwinnen en een ander betreden, ook die wetten willen wij in verklaren, tot dat wij tezamen het „Goddelijk Bewuste „AL” betreden! Onmogelijk? Wij geven u die vooruitzichten en komen er in elk geval op terug.

Zie hier nu, hoe wonderbaarlijk eigenlijk en toch eenvoudig alles is. Wij verklaarden, wat „water” is. Wat de ruimte bezit aan atmosfeer bevindt zich bovendien in de wateren en is de „Geest”, het gevoelsleven van die „Moeder” als organisme. Juist door de „Paling” kunnen wij u aantonen, dat het water „Moeder” is en die taak ook voor God te vertegenwoordigen kreeg. Géén mens, zo zegt men, wéét waarom dat diertje tot de Zeeën terugkeert om te paren en te baren en dan te sterven, toch is dat eenvoudig, wanneer ge de Goddelijke Terminologie kent, de „wet” van God als levensruimte voor u ziet.

In ū, moeder, leeft het barings-centrum, van daaruit krijgt het embryo ruimte, groeit de vrucht en begint die evolutie voor het kind, de ziel als mens. Dat is de diepste kern voor u om organisme, geschied in duisternis, dat gevoelsdeel heeft het dagbewustzijn afgesloten, doch van daaruit begint het leven. Wat voor het moeder-organisme de „baarmoeder” is... is voor Moeder Water precies dezelfde wet, bezit precies diezelfde gevoelens, met dat verschil, voor het water is het gevoel gebleven, dus vloeibaar, stof, als water, doch met de kern als Goddelijke baring. En dat is te verklaren! Ook de menselijke organen bezitten die ruimte, doch nu voor de eigen zelfstandigheid. Het woord nu: „baring of baarmoeder”... is één wereld, één toestand, waarvan de mens de stoffelijke verdichting gekregen heeft, voor zijn zelfstandigheid en daarvoor evolueerde — de wet, zoals gezegd, is in niets veranderd!

Diep nu, in de wateren, tussen de derde en vierde atmosfeer zullen wij het noemen... leeft de baring, leeft het barings-centrum voor dit organisme, de wateren. Dat kán dus niet aan de oppervlakte geschieden, dit paren en baren voor dit soort vis — wij hebben het over de „paling” — doch dáár, waar de plaats leeft én de baring geschieden kan. Wat nu voor de mens organen zijn, zijn levenswetten, ook voor de wateren. Wat voor de moeder nu baring en schepping is, dus voor de mens, is het terugkeren tot het begin van de schepping in embryonale toestand, ook voor de wateren is

dat. Voor de mens nu, zijn dat de „eierstokken”, de cellen van de moeder én de schepping van de man... voor de wateren is dat dezelfde levenswet, doch nū als wij dat in embryonale toestand hebben beleefd, vloeibare stof, het organisme water. De mens, nu komt het antwoord... móét dus terug om te baren en te scheppen... tot het beginstadium der schepping, de organen zijn embryonaal ingesteld. Ook voor de wateren is dat; de „paling” keert dus terug tot het begin, tot de „baar-moeder”, néén, tot het baring-centrum voor het water en dat ligt tussen de derde en vierde graad, diepte is het, zegt de geleerde, wij zeggen: het barings-centrum voor het leven van moeder water!

De paling kán niet in de rivieren paren en baren, omdat een rivier thans dagbewustzijn betekent en voor de mens een arm of been is, een deel van het organisme, ook de rivier bezit die eigenschappen. Máár, nu is u rivier, als water, vrij van die „Goddelijke baring” gekomen en is niet de plaats, of is niet het deel van dit organisme om te baren, te scheppen, daarvoor moet dit diertje tot de „Moeder”, tot die organen terugkeren, dat het levenscentrum is voor de paling en andere soorten en zorgen zij voor de eigen evolutie!

Wat wij hier nu schrijven en ontleden, kent nog géén geleerde, of gij had dit reeds lang gehoord en die geleerde was nu het „genie”! Maar hij kent de schepping niet, zichzelf niet, de Goddelijke Terminologie niet, dat levenswetten zijn, doch zijn studie is, maar waarvoor hij zijn fundamenteen nog te leggen heeft!

Het is dus duidelijk, dat de „Wateren”, de Zee dus... „Moeder” is! Alléén dat kan zijn en niets anders! Is het nu niet eenvoudig, nu wij dit weten, dat de paling door het gemis, zoetwater nu... voor dat leven... de nodige atmosfeer als gevoel niet krijgt in het zoetwater, omdat dit het dagbewustzijn betekent voor het water en de eigenlijke bron niet kán zijn voor baring en schepping, waarvoor dit diertje terugkeert naar de „baar-plaats”, is uitgedrukt, doch daar alles bezit, die éénheid leven kan en niet in u wateren? Dit zijn levenswetten, lezer... Goddelijke baring is het, voor de mens en voor de wateren. Vóél dieren keren terug tot de wateren om te baren, zij allen keren terug tot de „Moeder”, de ruimtelijke barings-organen dus... omdat zij daarin alles bezitten, voor hun soort en graad van leven en organisme en nergens anders ontvangen!

De geleerde zoekt naar die plek in de Zeeën, doch weet niet wat de bedoeling is. Vele geleerden volgen de paling, krijgen géén antwoord, dit is het! Het Goddelijke is het en niets anders!

Nu zult ge zeggen, andere vissorten beleven de rivieren. Já, lezer, omdat nu de soorten naar voren treden. Er zijn nu soorten die u rivieren bevolken en baren, omdat die „Moeder”... als wij dat beleven voor de rassen, overgangsstadia geschapen heeft, dus soorten voor de vis, organismen, waardoor wij het Goddelijke plan voor deze eigen zelfstandigheid leren kennen. Já... lezer... wat voor ons het oerwoord is, is voor het blanke ras nu, u dus, als mens „dagbewustzijn” voor moeder natuur; ook gij, als u gevoelsleven, beleefd u persoonlijkheid als dagbewustzijn, doch nu betreden wij de menselijke psychologie. En is iets anders!

Uw Marja-Radjany.

Copyright - Nieuwsblad, Heemstede.

DIEPVRIES CAKE.

Het grote assortiment voedingsmiddelen, dat dagelijks door de K.L.M. op Schiphol wordt ingevroren en in deze toestand aan boord van de Vliegende Hollanders gaat, is onlangs uitgebreid met cake. Deze cake wordt in plastic zakken luchtdicht verpakt en in de vriescel op een temperatuur van 40 graden Celsius onder nul gebracht.

Eigenaardig is, dat de cake in het geheel niet hard wordt. Twee uur voor het gebruik neemt de stewardess de cake uit de koelkast met het vliegtuig. Iedere week worden circa 200 cakes á een halve kg. bevroren. Op de lange trajecten, waarbij twee of meer dagen moet worden gevlogen, kan de stewardess hierdoor de passagiers elke dag een kopje koffie met een vers plakje diepvries cake aanbieden.

GEMEENTELIJK OPENBARE LEESZAAL EN BIBLIOTHEEK (R.K. Afdeling)

In verband met de herdenking van het herstel der Bisschoppelijke Hiërarchie zal van Zaterdag 9 tot en met Donderdag 21 Mei in de leeszaal van de R.K. afdeling van de Gem. Openbare Leeszaal en Bibliotheek Heemstede, boeken worden neergelegd. Alle belangstellenden worden vriendelijk uitgenodigd eens te komen kijken.

De leeszaal is vrij toegankelijk en iedere werkdag geopend van 10—12.30, 2—5 en 7—9.30 uur, behalve 's Zaterdagavond.

Vanwege de heugelijke herdenking van „100 jaar Kromstaf” zijn de volgende boeken aangeschaft:

L. J. Rogier en N. de Rooy: In vrijheid herboren; Katholiek Nederland 1853—1953. 3 afln.

A. C. J. Commissaris: Van schuilkerk tot kathedraal; een geschiedkundig overzicht bij het eeuwfeest van het herstel der Bisschoppelijke Hiërarchie in Nederland.

A. Mulders, B. H. D. Hermesdorf en G. Brom: Joachim George Le Sage ten Broek.

J. van Wely: Schaepman; Levensverhaal.

W. J. M. A. Asselbergs: Vijftig jaar na Schaepmans dood; rede.

J. Jacobs en A. Gerats: Gedachten, woorden en daden van Mgr. Dr. H. A. Poels.

DE KROMME RUG VAN UW KIND.

Practische wenken voor alle
levensfasen.

Om flink rechtop te lopen heeft men niet alleen een skelet van beenderen nodig, maar bovendien een behoorlijk ontwikkeld spierstelsel. En om krachtige spieren te hebben, moet men geregeld doeltreffende bewegingen maken.

Dit dienen alle ouders, die zich zorgen maken over het kromlopen van hun kind, steeds goed voor ogen te houden. Vermaningen als „loop toch rechtop” of „zit er toch niet zo krom bij”, plegen dan ook maar weinig effect te hebben.

Bij het wiegekind behoeft men zich over deze dingen het hoofd nog niet te breken. Op deze leeftijd zijn bijzondere maatregelen nog niet noodzakelijk.

De zuigeling, die niet te stijf is ingespeeld, vindt zijn eigen bewegingen wel. Eerst speelt hij met zijn voetjes, daarna komt het zich ommrollen op de buik en weer later heeft hij de handen vol om te leren zitten.

De aan de baby opgedrongen bewegingen van de z.g. zuigelingengymnastiek zijn dan ook overbodig, als het normale en gezonde kinderen betreft.

Kleuterklimrek.

Heel anders is het gesteld met de kleuter. Op deze leeftijd komen de kinderen meestal veel lichaamsbeweging te kort. In deze levensperiode komt het spierstelsel vaak zo weinig tot ontwikkeling, dat men zich over een slungelige houding op latere leeftijd niet hoeft te verbazen.

Meestal blijvend de ouders in gebreke om de kleuter de geschikte gelegenheid tot lichaamsbeweging te geven. Vaak hebben zij de mogelijkheden daartoe zelfs niet.

In ieder geval komt het er meestentijds op neer, dat de kleuter thuis nooit iets mag, vanwege het goede meubilair en de keurige stofering. Op straat worden te meegezuid in een sportkarretje of wandelwagentje, of ze moeten zoet aan het handje meesukkelken.

Kleuters hebben een zandbak nodig en een klimrek en een plasvijver. Nog veel te weinig is het tot de vaders en moeders doorgedrongen, dat deze dingen even belangrijk zijn als buitenlucht, vitamines en nachtrust.

Schoolkind: speeltuin.

Op de schoolleeftijd is het zo mogelijk nog treuriger gesteld. Van het zesde tot het dertiende levensjaar en soms nog veel langer wordt het opgroeiende kind met zijn grote behoefte aan spelen en ravotten in de buitenlucht op de beste uren van de dag tussen vier muren in een schoolbank geperst.

De vrije tijd moet dan ook worden besteed aan het maken van veel huiswerk en aan speciale lessen op allerlei gebied.

Heilgymnastiek is voor kinderen waar iets bijzonders mee is, soms zeer nuttig. Toch heeft het zijn bezwaren als ouders, die plotseling bemerken, dat hun kinderen zo krom gaan lopen, het overladen werkprogramma nog eens uit gaan breiden met één of twee maal per week heilgymnastiek.

Beter is het om het kind tijdig en vaak naar de kinderspeeltuinen en speelweiden te laten gaan, die thans alweer wegen door de overheid of door het particulier initiatief worden ingericht.

En is er zo iets niet in uw buurt, laat ze dan zwemmen, koop hen een flinke bal of geef ze een paar rolschaatsen.

Grote kinderen: sportveld.

De puberteit tenslotte, de periode van het dertiende tot het achttiende levensjaar, is de laatste fase, waarin zich een belangrijk gedeelte van de groei voltrekt.

Het wakend oog van de schoolarts is in deze jaren niet meer aanwezig en vooral bij de grote gezinnen ziet men nogal eens, dat de ouders zoveel zorg voor de kleintjes hebben, dat de groteren het maar moeten stellen met een vermaning om niet zo krom te lopen.

Ook deze grote kinderen hebben onze zorg nog in veleerle opzicht nodig. Zo moeten wij trachten te voorkomen, dat zij langer dan noodzakelijk is over studieboeken gebogen zitten.

We moeten er iets aan doen wanneer ze in hun vrije tijd uit gebrek aan beter over fietssturen gebogen rondhangen op straathoeken en pleinen.

Voor hen moet er volop gelegenheid worden geschapen tot de beoefening van sport en spel.

dr. H. W. Scanlongne.

PROFITEERT HET RIJK VAN PARTICULIERE HULP?

De burgemeester van Amsterdam heeft bij een bezoek aan de noodgebieden de indruk gekregen alsof bij de uitkeringen van het rijk aan de nu in nood verkerenden wordt afgewacht wat de betrokkenen uit het Rampenfonds ontvangen. „Deze gang van zaken wekt ontstemming bij de betrokkenen,” zei de eerste burger van de hoofdstad.

Zonder enige restrictie kan worden vastgesteld, dat de hulpactie voor getroffen van de ramp een groot succes is geworden. Geheel ons volk heeft met milde hand gegeven. De bedoeling is, dat deze gelden zullen worden besteed om de getroffen zo spoedig mogelijk weer aan kleding, huisraad, meubilair enz. te helpen. De uitkering van schadevergoeding door het rijk staat hier geheel naast. Hetgeen door particulieren vrijwillig wordt ingezameld kan geheel los van de overheidssfeer worden besteed. Komt men in aanmerking voor een rijksuitkering, dan behoort deze boven de uitkering uit het Rampenfonds te worden gegeven.

Zo is het de wil van ons volk geweest. Er komt spoedig een minister aan het woord om dit te bevestigen. Moet er nu ook nog een schaduw van krenterigheid gaan glijden over een hulpactie, die meer dan honderd miljoen gulden heeft opgebracht?

DE CRITIEK OP DE KUNST

Aanleiding tot het schrijven van dit artikel is de vaak lichterlijke wijze waarop de kunstcriticus zich verwaardigt, kunstprestaties en daarmede tegelijkertijd de mens, die zich naar vermogen heeft ingezet iets tot stand te brengen, af te maken. Dat echter de ene mens de andere probeert te „kraken” is niet nieuw, de neiging daartoe wortelt in het een of andere minderwaardigheidscomplex. Veel meer bevreemdt het mij, dat de pers in het algemeen, welke zo de mond vol heeft van cultuur en juiste voorlichting van de abonné's, dergelijk gestumper en afbrekend gedoe voortgang laat vinden.

Laten wij vooral niet vergeten dat verkeerd, onoordeelkundig, zelfs niet liefdevol, of, indien u dit woord hier niet aanstaat, niet welwillend, niet opbouwend becritisieren van de andere mens, bijna zonder uitzondering tot nieuwe, náást de reeds bestaande, spanningen aanleiding geeft en dat de pers, indien zij, hetgeen ik wel meen te moeten betwijfelen, niet alleen geldelijk voordeel, maar ook het menselijke welzijn op het oog heeft, zich tot taak behoort te stellen, mensen en groepen mensen zoveel mogelijk op te vangen, om daardoor de spanning in de wereld te helpen reduceren.

Zolang men, hoe dan ook, er echter niet toe kan komen beter vast te stellen wat kunst is, richtlijnen ook voor de geestelijke en karaktereigenschappen weet te geven, zal men niet tot het opbouwen van juiste maatstaven kunnen komen voor de examandi op de academies en conservatoria en zullen de critieke slagen in de lucht blijven, zonder doel en zonder fundament. Het gestumper zit heus niet alleen bij de heren critici, maar eveneens bij de opleiding, waar al te veel de nadruk wordt gelegd op het aanleren, terwijl aan het geestelijk deel, het richten en omvormen van het karakter, het aflezen van zichzelf bij het pogen tot scheppen of herscheppen te komen, veel te weinig aandacht wordt besteed.

Sta mij toe een definitie te geven van hetgeen ik onder kunst versta, n.l. verstoffelijking, condenseren van het gevoel langs wegen van talent. Iemand kan dus talentvol zijn en een ander vol gevoel, zonder dat er kunst ontstaat; voor kunst zijn er dus eigenlijk drie dingen nodig, t.w. talent, gevoel en vooral de wil tot scheppen of herscheppen. Hoe lastig op zichzelf dan ook, zal het noodzakelijk blijken, de kunstenaars te leren testen op hun kunstenaarschap.

Hetgeen bij de kunstenaars te testen is, meen ik als volgt te kunnen aanduiden:

1. De Techniek.
 - a. De originaliteit en doortastendheid.
 - b. Het assimilatievevermogen met de tijd waarin men leeft en voor zover de scheppende kunstenaar betreft het werk van anderen.
 - c. De graad van evenwichtigheid, resp. onevenwichtigheid.
2. Het Karakter, onder te verdelen in:
 - a. Het gevoel, de fantasie en het openzijn, d.w.z. het aanvoelen van het levensgeheim, het contact met het leven.
 - b. Het sensitatievermogen.
 - c. het snobisme of werkelijk kunstenaarschap.
 - d. De graad van harmonie in de sekse, waartoe men behoort.
 - e. De graad van egocentriciteit of altruïsme, van stoffelijk of geestelijk denken.
3. Welke mogelijkheden in die eigenschappen liggen voor de desbetreffende mens en kunstenaar.

Nog zij opgemerkt, dat enige van de onder 2 vermelde punten elkaar zeker overkoepen.

Zoals dus gemakkelijk ingezien zal worden, komt men bij de beoordeling van een schilderij, beeldhouwwerk, van muziek etc., indien men ernstig te werk gaat, voor haast onoverkomelijke moeilijkheden te staan. In de eerste plaats is het werk zoals het is te beoordelen, maar daarnaast dienen de mogelijkheden van de kunstenaar voor de toekomst bezien te worden. De kunstprestatie is, hoe dan ook, steeds een afdruf van het wezen van de scheppende kunstenaar op het „moment”, dat de schepping of herschepping tot stand kwam. Het houdt ten nauwste verband met de levensinstelling, ja zelfs met de fysieke toestand van de kunstenaar „op dat bepaalde moment”.

Natuurlijk kan het geven van critiek, het bespreken van de goede en slechte hoedanigheden van een kunstwerk wel zijn nut hebben, maar dan dient de criticus toch ook werkelijke iets te vertellen te hebben, dient hij zelf een persoonlijkheid van formaat te zijn, op wiens visie men prijs stelt, want naast het

opsommen van de hoedanigheden, behoort de taak van de criticus te zijn, de kunstenaar op te vangen, zijn mogelijkheden af te wegen, de sterke punten naar voren te brengen, dit ter ondersteuning van de kunstenaar en op zo'n wijze en met zo'n diepzinnigheid op de tekorten te wijzen, dat deze er iets aan kan hebben. Dan krijgt het geven van een kunstcritiek een geheel ander aspect. Pas indien men van oordeel is dat er werkelijk niets uit kan worden — grote voorzichtigheid en ernst is hier geboden, na de vele eches, zoals Van Gogh en Van Meegeren en vele anderen ondervonden hebben — kan de criticus er toe overgaan te adviseren een ander emploi te zoeken.

En hiermede kom ik dan tenslotte bij de figuur van de kunstcriticus zelf. Uit de aard der zaak is de kunstcriticus zelf veelal een mislukte kunstenaar; en iemand die, hoe dan ook, niet de wilskracht, of het talent of het gevoel heeft kunnen opbrengen, om zijn roeping te volgen, zal in de meeste gevallen, psychisch uitgedrukt, niet „zakelijk” genoeg zijn om daarvan niet de wereld een verwijt te maken. Zoals reeds naar voren gebracht, heeft de gewone courantenkritiek absoluut geen zin; het geven van bepaalde critieken op toneelstukken, concerten, schilderstukken, etc., kan pas dan zijn nut hebben, indien die critiek objectief gegeven wordt. Het subjectieve oordeel heeft geen belang. Ook hier loopt de courant in de tredmolen van het alledaagse, alle bladen gaan domweg achter elkaar aan, nergens zit vaart in, het is steeds zo gebeurd, dus gaat men door zonder te denken wat men doet en voor welke verantwoordelijkheid men zich plaatst. De mens heeft geen belang... alleen het geld.

Critiek kán van groot belang zijn, maar dan dient de objectiviteit van de mens die haar geeft, dermate te zijn dat hij zich in zeker opzicht buiten zichzelf plaatst, zodat hij de zaak, die hij aan een onderzoek onderwerpt, als het ware van bovenaf beziet. Dan zal critiek schoon, tot kunst op zichzelf worden, de woorden zullen de plaats weten te vinden door het dienende element in de criticus, dat tot inspiratie zal kunnen worden opgevoerd. Want realiseert toch eens wat er niet voor nodig is om een critiek te geven, welk een veelzijdigheid er verlangd wordt. De ene mens toch neemt een schilderij of symphonie op geheel andere wijze in zich op, dan de ander, de ene mens is meer verstandelijk ontwikkeld dan gevoelsvol, een ander weer omgekeerd, en derde is weer primitief, maar open als een bloem. De ware criticus nu moet eigenlijk al die eigenschappen in zich verenigen, in zich verdiepen en daardoor in zijn stuk niet alleen de schepping af herschepping van de kunstenaar doen herleven, maar ook het talent tonen als het ware alle facetten van het kunstwerk te bezien, zodat elke aandachtige lezer zijn eigen begrip omtrent mens en kunst verkrijkt zal gevoelen. Beseft de overschone taak van zo'n mens.

Dit alles is een studie waard, maar niet een studie van het hoofd alleen, maar veeleer in hoofdzaak van het hart. Door het op deze wijze geven van critiek, zal de ware kunstenaar zich alleen maar gesteund kunnen voelen in diens dikwerf zo zware strijd.

Dan is er nog een zeer belangrijk iets. De mens laat zich slechts beoordelen door de mens die geestelijk gesproken dezelfde graad heeft, of erboven leeft. Laten de heren critici zich eens eenduidig van de beperkte middelen, waarover zij beschikken, bewust worden en hoe dan ook het afbrekende in hun woorden vermijden. Laten ze eens even denken aan de grootst dezer aarde, die altijd weer miskend werden. Laat hun dat voorzichtig, uiterst voorzichtig maken. Men mag gerust een oordeel uitspreken over zijn medemens, ergo ook in de kunst, maar in dat oordeel dient dan toch het dienende element, zowel ten opzichte van de mensheid als van de kunstenaar zelf verankerd te liggen.

De criticus zal dan tot het oordeel komen, hetwelk hij van een ander zou wensen, indien hij op de plaats van de kunstenaar zou staan. Die critiek kan dan nog altijd van één kant belicht, of onoordeelkundig zijn, afbrekend noot, aangezien de mens terecht zichzelf niet afbrekend beoordeelt.

Men kan nog wel degelijk een scherp oordeel ten beste geven, indien men b.v. meent, dat de kunstenaar eens wakker geschud moet worden, maar de medemens afbreken dat mogen wij nooit. Wij zijn niet op aarde geplaatst om iets, wat dan ook, af te breken, maar op te bouwen aan de werkelijke naastenliefde. Eigenlijk zal slechts de mens, de werke-

lijke mens, zoals wij die in onze diepste diepte veelal onbewust kennen tot de juiste critiek in staat zijn, maar dan in de eerste plaats op onszelf en zoals reeds gezegd, alleen ten opzichte van degenen, die beneden ons op de levenstrap staan. Degenen, die boven ons staan, zullen wij door het licht van boven, nooit kunnen onderscheiden.

Laat de regering zich eens wat meer bezig houden met de geestelijke ontwikkeling van de kunstenaar in spé op de kunstacademies, conservatoria etc., opdat de leerling aan zijn juiste levensinstelling leert werken. Daartoe zullen dan echter de docenten zelf een geheel andere opleiding dienen te ontvangen. De zelfanalyse zal dan zeker op het leersoort als vak dienen te verschijnen, want gebrek daaraan houdt de talenten, indien ze er zijn, onomstotelijk binnen de perken der stoffelijkheid en kunst met een grote „K” dient zich juist daarboven te verheffen. De zelfanalyse vormt de graad van persoonlijkheid en deze wederom de graad van inspiratie.

Wat ik van de regering in de allereerste plaats en van de pers in de tweede plaats verlang, is dat men voor deze materie niet maar steeds blijft staan, maar er diep induikt, dat men dus liefst hiertoe een faculteit op minstens één van de universiteiten in het leven roept, waarbij tevens de mogelijkheid geschapen wordt, om zich als kunstcriticus te bekwalen. Reeds wordt de cultuur als zeer belangrijk erkend en toch blijft de materie nog steeds de eerste plaats innemen en de geest de tweede, niettegenstaande het voor mij vaststaat, dat het van grote wijsheid zou getuigen, deze plaatsen te verwisselen.

Bert Höfelt.

DISCO-NIEUWS

Een viertal Elite Special-platen

Op ELH 3015 speelt Achille Scotti (multi-piano) „Dizzy fingers” en „Nola”. Dergelijke true-opnamen worden momenteel veel gevraagd en zijn zeer in de mode. Van dit vrolijke, vlotte pianospel heeft Elite een goede opname gemaakt.

Op vocaal gebied is 8698 een geslaagd plaatje, dat vooral in onze zuidelijke provincien wel zal inslaan.

Heinz Conrads zingt twee echte Duitse polka's: „Schützenliesl” en „Lass' das sein”, waarvan vooral de eerste al zeer populair is geworden. Heinz Conrads en het Elite Trio worden begeleid door het Weens Radio Orkest, o.l.v. L. Babinski.

ELH 3013 wekt vrolijke herinneringen op aan de levenslustige Tirolers en aan zo'n echt „hoempa-orkest”, dat de stemming er wel in brengt.

„Tiroler Holzhaeckerbuh'n” en „Maibock-Ländler” worden beide gespeeld door de Bauernkapelle van Sepp Kracher.

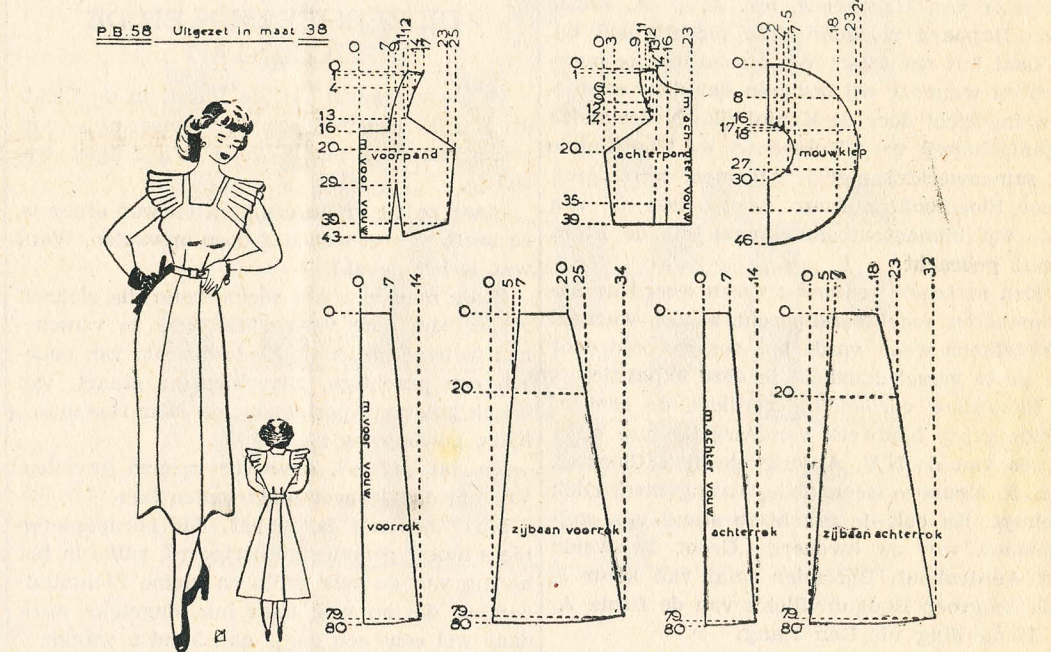
8702 brent een tweetal tango's, gezongen door Richard Monte met begeleiding van het Weens Radio Orkest, o.l.v. L. Babinski. Van deze beide tango's is „Rote Rosen, rote Lippen, roter Wein” wel het meest bekend en ligt het meest in het gehoor. Maar ook de Tango-Serenade „Carine, Carissima” is een aardige opname.

Richard Monte heeft een mooi, warm geluid. Het is alleen jammer dat de geluidswaergave niet in alle opzichten geslaagd mag heten.

V.V.D. LIJST 2
STEMT
op Woensdag 27 Mei a.s.
A. J. VAN HOUTEN

Waar de Vrouw belang in stelt

Charmante japon voor hete dagen

ook nu. Everglaze is een stof, die is geweven van katoenvazels, die zijn samengesmolten met kunsthars.

Deze hars vormt een beschermende laag om de textielvezel. Hierdoor stoot het vuil af, hangt niet aan, is sterk kreukherstellend en praktisch krimpt- en rekvrij. Bovendien is de stof goed poreus en ventileert derhalve uitstekend.

Gesteven behoort het niet te worden en het wast gemakkelijk en droogt snel.

Dus al met al een ideaal materiaal.

Knippatronen van dit model nr. P.B. 58 kunnen worden besteld bij de Pers-patronendienst, postbus 35 te Utrecht. Bestellingen kunnen geschieden per postwissel of per brief met insluiting van postzegels ad f 0.90.

Na ontvangst van het bedrag en de juiste vermelding van adres, maat en nr. P.B. 58 wordt het patroon u omgaand toegezonden.

Patronen zijn verkrijgbaar in de maten 38 t.m. 44.

Barbara.

„2000 JAAR

MENSELIJKE ONTWIKKELING

door: MARJA-RADJANY.

DE „GODDELIJKE TERMINOLOGIE”.

DE MENS ALS GODS BEELD.

XXXII.

Door de „Wateren”... lezer... begon de mens aan zijn ontwikkeling, door die bron van leven kregen wij en al het leven onze zelfstandigheid in handen en begonnen wij aan landelijke evolutie. Hierdoor leert de mens zichzelf als het „Godsbeeld” kennen, nietwaar: „God schiep de mens naar Zijn beeld!” Eerst door het Universum splitste de „Albron” zich door miriarden deeltjes, vonken op Makrokosmische afstemming, daarna begonnen de planeten, door Zon en Maan aan baring en schepping. Door dit proces kreeg de mens zijn embryonaal leven te beleven en zien wij die evolutie. Dat is allemaal te volgen!

Uit het Goddelijke Proto-Plasma... bezit de mens „ziel”... doch door zijn evolutie in de wateren kreeg de mens de Goddelijke „Geest” te beleven, dat alléén mogelijk is door vaderen moederschap, de wedergeboorte, de uitdijning voor al het leven. Het Goddelijke beeld voor de mens is dus ruimte, „ziel, geest, gevoel, vaderen moederschap”, de zelfstandigheid voor de mens als een persoonlijkheid, waardoor wij als mens de scheppingen overwinnen.

Eerst hebben wij dus de „Wateren” overwonnen met ons ál het leven. Hoe dat leven geboren is, kunnen wij verklaren, doch later. Het is hierdoor dat wij „Darwin” voor de Goddelijke wetten plaatsen, verklaren, waarom de „aap” menselijke allures bezit en de dierenwereld, waarvan wij dan bestaande en ná-schepping volgen. Dat wordt het beeld voor de mens, als een Godheid! Dit universum zullen wij overwinnen en een ander betreden, ook die wetten willen wij u verklaren, totdat wij tezamen het „Goddellijk Bewuste „AL” betreden! Onmogelijk? Wij geven u die vooruitzichten en komen er in elk geval op terug.

Zie hier nu, hoe wonderbaarlijk eigenlijk en toch eenvoudig alles is. Wij verklaarden, wat „water” is. Wat de ruimte bezit aan atmosfeer bevindt zich bovendien in de wateren en is de „Geest”, het gevoelsleven van die „Moeder” als organisme. Juist door de „Paling” kunnen wij u aantonen, dat het water „Moeder” is en die taak ook voor God te vertegenwoordigen kreeg. Géén mens, zo zegt men, wéét waarom dat diertje tot de Zeeën terugkeert om te paren en te baren en dan te sterven, toch is dat eenvoudig, wanneer ge de Goddelijke Terminologie kent, de „wet” van God als levensruimte voor u ziet.

In ú, moeder, leeft het barings-centrum, van daaruit krijgt het embryo ruimte, groeit de vrucht en begint die evolutie voor het kind, de ziel als mens. Dat is de diepste kern voor uw organisme, geschiedt in duisternis, dat gevoelsdeel heeft het dagbewustzijn afgesloten, doch van daaruit begint het leven. Wat voor het moeder-organisme de „baarmoeder” is... is voor Moeder Water precies dezelfde wet, bezit precies diezelfde gevoelens, met dat verschil, voor het water is het gevoel gebleven, dus vloeibaar, stof, als water, doch met de kern als Goddelijke baring. En dat is te verklaren! Ook de menselijke organen bezitten die ruimte, doch nu voor de eigen zelfstandigheid. Het woord nu: „baring of baarmoeder”... is één wereld, één toestand, waarvan de mens de stoffelijke verdichting gekregen heeft, voor zijn zelfstandigheid en daarvoor evolueerde — de wet, zoals gezegd, is in niets veranderd!

Diep nu, in de wateren, tussen de derde en vierde atmosfeer zullen wij het noemen... leeft de baring, leeft het baring-centrum voor dit organisme, de wateren. Dat kán dus niet aan de oppervlakte geschieden, dit paren en baren voor dit soort vis — wij hebben het over de „paling” — doch dáár, waar de plaats leeft én de baring geschieden kan. Wat nu voor de mens organen zijn, zijn levenswetten, ook voor de wateren. Wat voor de moeder nu baring en schepping is, dus voor de mens, is het terugkeren tot het begin van de schepping in embryonale toestand, ook voor de wateren is

dat. Voor de mens nu, zijn dat de „eierstokken”, de cellen van de moeder én de schepping van de man... voor de wateren is dat dezelfde levenswet, doch nú als wij dat in embryonale toestand hebben beleefd, vloeibare stof, het organisme water. De mens, nu komt het antwoord... móét dus terug om te baren en te scheppen... tot het beginstadium der schepping, de organen zijn embryonaal ingesteld. Ook voor de wateren is dat; de „paling” keert dus terug tot het begin, tot de „baar-moeder”, néén, tot het baring-centrum voor het water en dat ligt tussen de derde en vierde graad, diepte is het, zegt de geleerde, wij zeggen: het barings-centrum voor het leven van moeder water!

De paling kán niet in de rivieren paren en baren, omdat een rivier thans dagbewustzijn betekent en voor de mens een arm of been is, een deel van het organisme, ook de rivier bezit die eigenschappen. Máár, nu is uw rivier, als water, vrij van die „Goddelijke baring” gekomen en is niet de plaats, of is niet het deel van dit organisme om te baren, te scheppen, daarvoor moet dit diertje tot de „Moeder”, tot die organen terugkeren, dat het levenscentrum is voor de paling en andere soorten en zorgen zij voor de eigen evolutie!

Wat wij hier nu schrijven en ontleiden, kent nog géén geleerde, of gij had dit reeds lang gehoord en die geleerde was nu het „genie”! Maar hij kent de schepping niet, zichzelf niet, de Goddelijke Terminologie niet, dat levenswetten zijn, doch zijn studie is, maar waarvoor hij zijn fundamenteen nog te leggen heeft!

Het is dus duidelijk, dat de „Wateren”, de Zee dus... „Moeder” is! Alléén dat kan zijn en niets anders! Is het nu niet eenvoudig, nu wij dit weten, dat de paling door het gemis, zoetwater nu... voor dat leven... de nodige atmosfeer als gevoel niet krijgt in het zoetwater, omdat dit het dagbewustzijn betekent voor het water en de eigenlijke bron niet kán zijn voor baring en schepping, waarvoor dit diertje terugkeert naar de „baar-plaats”, zo uitgedrukt, doch daar álles bezit, die éénheid beleven kan en niet in uw wateren? Dit zijn levenswetten, lezer... Goddelijke baring is het, voor de mens en voor de wateren. Véél dieren keren terug tot de wateren om te baren, zij allen keren terug tot de „Moeder”, de ruimtelijke barings-organen dus... omdat zij daarin álles bezitten, voor hun soort en graad van leven en organisme en nergens anders ontvangen!

De geleerde zoekt naar die plek in de Zeeën, doch weet niet wat de bedoeling is. Vele geleerden volgen de paling, krijgen géén antwoord, dát is het! Het Goddelijke is het en niets anders!

Nu zult ge zeggen, andere vissoorten beleven de rivieren. Já, lezer, omdat nu de soorten naar voren treden. Er zijn nu soorten die uw rivieren bevolken en baren, omdat die „Moeder”... als wij dat beleven voor de rassoorten, overgangsstadia geschapen heeft, dus soorten voor de vis, organismen, waardoor wij het Goddelijke plan voor deze eigen zelfstandigheid leren kennen. Já... lezer... wat voor ons het oerwoud is, is voor het blanke ras nu, u dus, als mens „dagbewustzijn” voor moeder natuur; ook gij, als uw gevoelsleven, beleeft uw persoonlijkheid als dagbewustzijn, doch nu betreden wij de menselijke psychologie. En is iets anders!

Uw Marja-Radjany.

Copyright - Nieuwsblad, Heemstede.

DIEPVRIES CAKE.

Het grote assortiment voedingsmiddelen, dat dagelijks door de K.L.M. op Schiphol wordt ingevroren en in deze toestand aan boord van de Vliegende Hollanders gaat, is onlangs uitgebreid met cake. Deze cake wordt in plastic zakken luchtdicht verpakt en in de vriescel op een temperatuur van 40 graden celsius onder nul gebracht.

Eigenaardig is, dat de cake in het geheel niet hard wordt. Twee uur voor het gebruik neemt de stewardess de cake uit de koelkast van het vliegtuig. Iedere week worden circa 200 cakes á een halve kg. bevroren. Op de lange trajecten, waarbij twee of meer dagen moet worden gevlogen, kan de stewardess hierdoor de passagiers elke dag een kopje koffie met een vers plakje diepvries cake aanbieden.

GEMEENTELIJK OPENBARE LEESZAAL EN BIBLIOTHEEK (R.K. Afdeling)

In verband met de herdenking van het herstel der Bisschoppelijke Hiërarchie zal van Zaterdag 9 tot en met Donderdag 21 Mei in de leeszaal van de R.K. afdeling van de Gemeentelijke Openbare Leeszaal en Bibliotheek Heemstede, boeken worden neergelegd. Alle belangstellenden worden vriendelijk uitgenodigd eens te komen kijken.

De leeszaal is vrij toegankelijk en iedere werkdag geopend van 10—12.30, 2—5 en 7—9.30 uur, behalve 's Zaterdagsavonds.

Vanwege de heugelijke herdenking van „100 jaar Kromstaf” zijn de volgende boeken aangeschaft:

L. J. Rogier en N. de Rooy: In vrijheid herboren; Katholiek Nederland 1853—1953. 3 afln.

A. C. J. Commissaris: Van schuilkerk tot kathedraal; een geschiedkundig overzicht bij het eeuwgetij van het herstel der Bisschoppelijke Hiërarchie in Nederland.

DE KROMME RUG

Practische wen levensf

Om flink rechtop te staan, is het niet alleen een skelet van 110 kilo, maar bovendien een behoorlijk sterk en krachtig spierstelsel. En om krachtige spieren te krijgen, moet men geregeld doeltreffend oefenen maken.

Dit dienen alle ouders te doen, om hun kinderen over het kromlopen te behoeden. Goed voor ogen te houden, dat de „loop toch rechtop” of „krom bij”, plegen dan ook te hebben.

Bij het wiegkind, die deze dingen het hoofd te geven, is deze leeftijd zijn bijzonder belangrijk niet noodzakelijk.

De zuigeling, die niet alleen zijn eigen bewegingen, maar hij met zijn voetjes, daarvoor rollen op de buik en vóór de handen vol om te leren.

De aan de baby opgelegde eisen van de z.g. zuigelingen, die ook overbodig, als het kind niet kinderen betreft.

Heel anders is het geval met de kinderopvoeding. Op deze leeftijd komen er veel lichaamsbewegingen, die in de periode komt het spierstelsel tot ontwikkeling, dat met de juiste houding op later leeftijd verbazen.

Meestal blijven de ouders de kleuter de geschikte geleiding te geven. Vaak lijken daartoe zelfs niet toe te denken.

In ieder geval komt het erop neer, dat de kleuter thuis en op straat, op de weg, op de meubilerings- en sportkarretjes of wandelingen, moet aan het handje meeslepen.

Kleuters hebben een natuurlijke klimrek en een plasvrijheid, is het tot de vaders en moeders, dat deze dingen eveneens buitenlucht, vitamines en

Op de schoolleeftijd is de kinderopvoeding treuriger gesteld. Van de kinderopvoeding tiende levensjaar en soorts, wordt het opgroeiende kind, dat de moeite aan stoeien en nuchterheid op de beste uren van de dag, muren in een schoolbank.

De vrije tijd moet dan aan het maken van veel verschillende lessen op allerlei gebieden.

Heilgymnastiek is vooral bij jongeren met een bijzonder meeslepende heeft het zijn bezwaren, die het belang van de sport bemerken, dat hun sportlust, het overladen van de sport, uit gaan breiden.

Week heilgymnastiek is vooral bij jongeren met een bijzonder meeslepende heeft het zijn bezwaren, die het belang van de sport bemerken, dat hun sportlust, het overladen van de sport, uit gaan breiden.

Beter is het om de kinderopvoeding naar de kinderspeelplaatsen laten gaan, die thans door de kinderopvoeding of door het kinderopvoeding ingericht.

En is er zo iets met de kinderopvoeding zwemmen, koop het kinderopvoeding een paar rolschaatsen.

De puberteit ten laatste tot het kinderopvoeding laatste fase, waar de kinderopvoeding deelde van de groei.

Het wakend oog, dat deze jaren niet met de kinderopvoeding de grote gezinnen, de ouders zoveel mogelijk ben, dat de grotere kinderopvoeding met een vermaning.

Ook deze grote kinderopvoeding nog in velerlei opzichten trachten te voorkomen, dat de kinderopvoeding noodzakelijk is over te zitten.

We moeten er in de kinderopvoeding hun vrije tijd uit hun sturen gebogen rond en pleinen.

Voor hen moet de kinderopvoeding den geschapen tot spel.

PROFITEER PARTICIPATIE

De burgemeester van Heemstede heeft een bezoek aan de gemeenteraad van Rotterdam gemaakt, om te kijken naar de kromme rug, die daar al lang bestaat. Hij heeft gezien, dat de kromme rug, die daar al lang bestaat, niet alleen een skelet van 110 kilo, maar bovendien een behoorlijk sterk en krachtig spierstelsel. En om krachtige spieren te krijgen, moet men geregeld doeltreffend oefenen maken.

Zonder enige reserves gesteld, dat de hulp van de ramp een groot probleem is, dat ons volk heeft met de bedoeling is, dat de ramp besteed om de getrouwde vrouw, die niet alleen haar kleding te helpen. De uitke door het rijk staat door particulieren van de kromme rug kan geheel los van de ramp besteed. Komt men de kromme rug, dan kan de kromme rug uit het rijk.